

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g02-shoot-d1e22150.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Tscherning:

Den ærede Rigsdagsmand for Nykjøbing (Mørk Hansen) har forsøgt at gjenkalde nogle Udtryk, der formeentlig skulle være faldne fra mig. Han sagde nemlig: en af de forhenværende Ministre i 1ste Afdeling, og da vi kun ere to forhenværende Ministre her Salen, og jeg nok kan forstaae, at Yttringerne skulle tyde paa mig, troer jeg at maatte tale, for at de ikke skulde overføres paa min forhenværende Collega, skjøndt det egentlig ikke henhører her. Da det imidlertid ikke videre kan fremme Sagen, vil jeg kun sige, at den ærede Rigsdagsmand ikke har sagt Sandheden, skjøndt han vel har troet at sige den, fordi han har tage Ordene ud af deres Sammenhæng. Jeg vilde maaskee ellers ikke have fundet Anledning til at udtale mig om den foreliggende Sag selv, men jeg skal dog nu gjøre et Par Bemærkninger. Den ærede Cultusminister har udtalt Ord, som det har været mig kjært at høre, nemlig at man skulde efterstræbe i enhver monarkisk Stat at forhindre, at Kongen dør. Dersom man kunde blive staaende ved en saadan Form, at man ved at redigere Paragraphen saaledes kunde faae Dødeligheden til at høre op, saa at naar den Ene døde, den Anden strax var tilstede, saa vilde jeg ansee det for særdeles heldigt; men ligeoverfor det troer jeg, at naar Kroningen henkastes til en anden Tid, saa forstyrrer man derved det rigtige Begreb. Er Kongen allerede tilstede uden Salving, saa behøves den ikke; men skal Salvingen give ham større og fuldstændigere Ret end den, han har i det Øieblik, Regjeringen tiltrædes, saa er han ikke rigtigt bleven Konge i dette Øieblik. Jeg troer derfor, at det er langt vigtigere at holde fast ved den Tanke, at fra den Stund, han tiltræder Regjeringen, er han fuldkommen bleven Konge, unde at han behøver at søge nogen Bekræstelse herpaa i en senere og tilfældig Begivenhed, og dobbelt tilfældig, idet den afhænger af en Finantslov, som staaer ved Siden af Forskrifterne om Kroningen. Derfor skulde jeg foretrække, at man